

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 381

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 4 iunie 2009

SUMAR

	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 671 din 30 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80—88 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție.....	2–3	Decizia nr. 695 din 5 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 114 ¹ alin. 4 din Codul de procedură civilă	8–9
Decizia nr. 683 din 5 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă și ale art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești.....	3–5	Decizia nr. 697 din 5 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă	9–10
Decizia nr. 686 din 5 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 din Codul de procedură civilă	5–6	Decizia nr. 698 din 5 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 456 și art. 460 din Codul de procedură civilă	11–12
Decizia nr. 694 din 5 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77—100, art. 102, art. 105 și art. 106 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală	7–8	ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		56. — Ordonanță de urgență pentru completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară	12–13
		60. — Ordonanță de urgență privind unele măsuri în vederea implementării programului „Prima casă”	13–14
		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
		Decizia nr. 4 din 19 ianuarie 2009	14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 671

din 30 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80—88 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție

Ioan Vida — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Iuliana Nedelcu — procuror
 Fabian Niculae — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80—88 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, excepție ridicată de Ioan Pompei Horja în Dosarul nr. 129/112/2008 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția penală.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 129/112/2008, **Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 80—88 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție.**

Excepția a fost ridicată de Ioan Pompei Horja, inculpat în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art. 1 alin. (3), art. 16, 53, 131 și 132 din Constituția României, deoarece instituie organizarea și funcționarea Direcției Naționale Anticorupție ca un parchet independent de celelalte autorități ale statului, format din procurori care nu sunt numiți de Președintele României și nu se supun controlului ierarhic.

Instanța de judecată opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 80—88 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 80—88 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, dispoziții referitoare la Direcția Națională Anticorupție, precum și prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și la critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 1.049 din 9 octombrie 2008, publicată Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 14 noiembrie 2008, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 80—88 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, excepție ridicată de Ioan Pompei Horja în Dosarul nr. 129/112/2008 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 683

din 5 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă și ale art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă și ale art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ericom Print” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 10.318/302/2008 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 234D/2009, ce are ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă și ale art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, excepție invocată de Societatea Comercială „Comalex” — S.A. din Alexandria în Dosarul nr. 3.366/740/2008 al Judecătoriei Alexandria.

La apelul nominal răspunde partea Fondul Financiar Bancar din București. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate invocate în dosarele nr. 2.570D/2008 și nr. 234D/2009, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Partea prezentă nu se opune conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Reținând identitatea de obiect, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, Curtea dispune conexarea Dosarului nr. 234D/2009 la Dosarul nr. 2.570D/2008, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul pe fond.

Partea Fondul Financiar Bancar din București consideră că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate, lăsând la aprecierea Curții soluția ce se va pronunța.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 19 noiembrie 2008 și din 15 ianuarie 2009, pronunțate în dosarele nr. 10.318/302/2008 și nr. 3.366/740/2008, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și Judecătoria Alexandria au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate**

a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă și ale art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ericom Print” — S.R.L. din București și, respectiv, de Societatea Comercială „Comalex” — S.A. din Alexandria în cauze având ca obiect cereri de recuzare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile de lege criticate sunt contrare art. 21 și 53 din Constituție, deoarece art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 nu reglementează în mod expres motivele de recuzare a executorilor judecătorești, dar conține o dispoziție de trimitere potrivit căreia aceștia pot fi recuzați numai dacă se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 27 pct. 1, 2, 3, 5, 6, 8 și 9 din Codul de procedură civilă. Astfel se limitează accesul la justiție, fiind „îngrădit dreptul de a obține recuzarea unui executor judecătoresc care a dovedit atitudine partizană și neprofesionalism”. Prevederile criticate stabilesc o inegalitate a părților în procedura de executare, deoarece doar creditorul are posibilitatea de alegere a executorului, nu și debitorul. Îngrădirea posibilităților de recuzare, prin coroborarea celor două texte de lege, are semnificația restrângerii exercițiului unor drepturi, contrar dispozițiilor art. 53 din Legea fundamentală.

Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Judecătoria Alexandria arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, susținerile părții prezente, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă și art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 10 noiembrie 2000, având următorul cuprins:

— Art. 27 din Codul de procedură civilă: „*Judecătorul poate fi recuzat:*

1. *când el, soțul său, ascendenții ori descendenții lor au vreun interes în judecarea pricinii sau când este soț, rudă sau afin, până la al patrulea grad inclusiv, cu vreuna din părți;*

2. *când el este soț, rudă sau afin în linie directă ori în linie colaterală, până la al patrulea grad inclusiv, cu avocatul sau mandatarul unei părți sau dacă este căsătorit cu fratele ori sora soțului uneia din aceste persoane;*

3. *când soțul în viață și nedespărțit este rudă sau afin a uneia din părți până la al patrulea grad inclusiv, sau dacă, fiind încetat din viață ori despartit, au rămas copii;*

4. *dacă el, soțul sau rudele lor până la al patrulea grad inclusiv au o pricină asemănătoare cu aceea care se judecă sau dacă au o judecată la instanța unde una din părți este judecător;*

5. *dacă între aceleași persoane și una din părți a fost o judecată penală în timp de 5 ani înaintea recuzării;*

6. *dacă este tutore sau curator al uneia din părți;*

7. *dacă și-a spus părerea cu privire la pricina ce se judecă;*

8. *dacă a primit de la una din părți daruri sau făgăduieli de daruri ori altfel de îndatoriri;*

9. *dacă este vrăjmășie între el, soțul sau una din rudele sale până la al patrulea grad inclusiv și una din părți, soții sau rudele acestora până la gradul al treilea inclusiv.”;*

— Art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000: „(1) *Executorii judecătorești pot fi recuzați în cazul în care se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 27 pct. 1, 2, 3, 5, 6, 8 și 9 din Codul de procedură civilă.”*

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale cuprinse în art. 21 privind accesul liber la justiție și în art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că a mai examinat constituționalitatea prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă și ale art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale. Astfel, prin Decizia nr. 40 din 27 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 24 februarie 2005, s-a statuat că dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă reglementează în mod limitativ cazurile de recuzare a judecătorilor, protejând astfel partea în cazul în care se presupune că judecătorul ar putea fi lipsit de obiectivitate. Curtea a reținut însă că dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă acoperă o paletă foarte largă de situații, iar toate cazurile de recuzare enumerate, la baza cărora stau criteriile obiective și raționale, duc la finalitatea îndepărtării de către o parte de rea-credință a unui judecător pentru motive subiective sau netemeinice, situație ce nu contravine textelor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (1)—(3) și în art. 53.

De asemenea, Curtea a reținut că enumerarea limitativă a cazurilor în care executorul judecătoresc poate fi recuzat se circumscrie cazurilor de recuzare prevăzute de Codul de procedură civilă, cu excepția unor situații care sunt specifice activității judecătorilor. Pe cale de consecință, nici textul art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 nu încalcă principiile statuate de art. 21 și 53 din Constituție.

Cele statuate în decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauza, neintervenind elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței.

În ceea ce privește critica potrivit căreia textul examinat reglementează o inegalitate a părților în procedura de executare, Curtea constată că este lipsită de obiect, întrucât dispozițiile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 nu stabilesc dreptul vreunei părți de alegere a executorului.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă și ale art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ericom Print” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 10.318/302/2008 al Judecătorei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și de Societatea Comercială „Comalex” — S.A. din Alexandria în Dosarul nr. 3.366/740/2008 al Judecătorei Alexandria.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 686

din 5 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 318 din Codul de procedură civilă, excepție invocată de Ghiță Dohotaru în Dosarul nr. 531/32/2008 al Curții de Apel Bacău — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent arată că autorul excepției a depus la dosar note scrise prin care solicită admiterea excepției.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 531/32/2008, **Curtea de Apel Bacău — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

dispozițiilor art. 318 din Codul de procedură civilă. Excepția a fost invocată de Ghiță Dohotaru, într-o cauză civilă având ca obiect o contestație în anulare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 318 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă interzic intimatului dreptul de a formula contestație în anulare specială atunci când instanța de recurs nu se pronunță asupra excepțiilor și apărărilor invocate de acesta, fiind încălcate în acest mod dispozițiile art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în fața legii și a autorităților publice, art. 21 alin. (1) și (2) referitoare la accesul liber la justiție și la neîngrădirea prin lege a acestuia și ale art. 53 din Constituție referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Se mai invocă și încălcarea art. 6 paragraful 1 și a art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Curtea de Apel Bacău — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. A arătat în acest sens că accesul liber la justiție nu înseamnă, în toate cazurile, accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac, iar în cauză, dacă recursul este declarat de partea potrivnică, intimatul are dreptul de a-și formula apărățile prin întâmpinare, așa cum a procedat în cauză autorul excepției, prin invocarea unor excepții procesuale analizate de instanță.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit motivării excepției, Curtea constată că obiectul acesteia îl constituie prevederile art. 318 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă, având următorul cuprins: *„Hotărârile instanțelor de recurs mai pot fi atacate cu contestație (...) sau când instanța, respingând recursul sau admitându-l numai în parte, a omis din greșeală să cerceteze vreunul dintre motivele de modificare sau de casare.”*

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în fața legii și a autorităților publice, ale art. 21 alin. (1) și (2) referitoare la accesul liber la justiție și la neîngrădirea prin lege a acestuia și ale art. 53 din Constituție referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

De asemenea, se mai invocă și încălcarea art. 6 paragraful 1 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea constată că a mai examinat constituționalitatea prevederilor art. 318 alin. 1 din Codul de procedură civilă, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale. Astfel, prin Decizia nr. 122 din 19 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 16 aprilie 2008, s-a reținut că atât accesul la justiție, cât și folosirea căilor de atac se exercită în formele și condițiile procedurale instituite prin lege. Astfel, chiar dacă recursul este declarat de partea potrivnică, autorul excepției are dreptul de a-și formula apărările pe care le consideră necesare și de a

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 din Codul de procedură civilă, excepție invocată de Ghiță Dohotaru în Dosarul nr. 531/32/2008 al Curții de Apel Bacău — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

combate probele adversarului în fața instanței care judecă această cale de atac.

Totodată, Curtea Constituțională a stabilit prin Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, că accesul liber la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac. În acest sens sunt și prevederile art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, deci posibilitatea de a accede la un grad de jurisdicție.

Cele statuate în deciziile menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, neexistând vreun motiv care să determine reconsiderarea jurisprudenței.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție referitoare la egalitatea în fața legii și a autorităților publice, Curtea constată că prevederile legale criticate instituie un mijloc procedural de acces la o instanță superioară, la care pot apela toate persoanele aflate în situația prevăzută de ipoteza normei legale, fără nicio discriminare, și anume părțile care au participat la soluționarea recursului a cărui soluționare este rezultatul unei greșeli materiale sau al omisiunii instanței de a cerceta vreunul dintre motivele de modificare sau de casare.

Pentru considerentele expuse mai sus, nu se poate reține nicio contradicție între textul de lege criticat și dispozițiile constituționale cuprinse în art. 53 „Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți”.

Prin urmare, așa cum s-a reținut în jurisprudența Curții Constituționale, de exemplu Decizia nr. 387 din 30 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.041 din 10 noiembrie 2004, departe de a îngreuna drepturi consacrate constituțional, reglementarea prevăzută de art. 318 alin. 1 din Codul de procedură civilă constituie o garanție a aplicării principiului prevăzut de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind judecarea unei cauze în mod echitabil și într-un termen rezonabil, în scopul înlăturării oricăror abuzuri din partea părților, prin care s-ar tinde la tergiversarea nejustificată a soluționării unui proces.

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 694

din 5 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77—100, art. 102, art. 105 și art. 106 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală

Ioan Vida — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Iuliana Nedelcu — procuror
 Afrodita Laura Tutunaru — magistrat-asistent-șef delegat

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77—100, 102, 105 și 106 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, excepție ridicată de Marcel Cușnir în Dosarul nr. 580/39/2008 al Curții de Apel Suceava — Secția penală.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, doamna avocat Geanina Sache din cadrul Baroului Iași, cu delegație la dosar. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Apărătorul ales al autorului excepției pune concluzii de admitere a acesteia.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, deoarece autorul excepției s-a limitat la indicarea textelor legale criticate, fără a motiva în ce constă contrarietatea afirmată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea nr. 3 din 10 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 580/39/2008, **Curtea de Apel Suceava — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 77—100, 102, 105 și 106 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală**, excepție ridicată de Marcel Cușnir în dosarul de mai sus având ca obiect executarea unui mandat european de arestare emis de autoritățile judiciare germane.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 20 alin. (2), art. 21, 23, 24 și 124.

Curtea de Apel Suceava — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 77—100, 102, 105 și 106 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 594 din 1 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare. Dispozițiile legale criticate fac parte din titlul III, intitulat *Dispoziții privind cooperarea cu statele membre ale Uniunii Europene în aplicarea Deciziei-cadru nr. 2002/584/JAI a Consiliului Uniunii Europene din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 1.127 din 27 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 2 din 3 ianuarie 2008, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor titlului III (art. 77—108) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală pentru considerentele acolo arătate și care își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Curtea constată însă că instanța de judecată, prin Încheierea nr. 3 din 10 decembrie 2008, a arătat că autorul excepției, prin avocat, a invocat la termenul anterior, respectiv 9 decembrie 2008, neconstituționalitatea prevederilor art. 38 și următoarele din Legea nr. 302/2004, care ar contraveni art. 20 alin. (2), art. 21, 23, 24 și 124 din Legea fundamentală. Or, din examinarea dosarului cauzei, inclusiv a încheierii din 9 decembrie 2008, se observă că excepția invocată nu a fost motivată nici oral (sens în care susținerile sale s-ar fi regăsit în cuprinsul încheierii), nici prin depunerea de note scrise, autorul acesteia limitându-se doar la a face trimitere la 5 articole din Constituție și fără a arăta în ce constă contrarietatea reclamată.

Așa fiind și văzând și dispozițiile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale potrivit cărora „*Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate*”, Curtea constată că prezenta excepție de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77—100, art. 102, art. 105 și art. 106 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, excepție ridicată de Marcel Cușnir în Dosarul nr. 580/39/2008 al Curții de Apel Suceava — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef delegat,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 695

din 5 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 114¹ alin. 4 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Zoltán Valentin	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 114¹ alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Crina Izvernariu în Dosarul nr. 2.368/273/C/2006 al Curții de Apel Timișoara — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.368/273/C/2006, **Curtea de Apel Timișoara — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 114¹ alin. 4 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Crina Izvernariu cu ocazia soluționării recursului declarat împotriva Deciziei civile nr. 37 din 24 martie 2008, pronunțată de Tribunalul Caraș-Severin într-o cauză având ca obiect evacuare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul excepției susține că dispozițiile art. 114¹ alin. 4 din Codul de procedură civilă contravin prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1), (2) și (3), „în măsura în care nu prevăd dreptul reclamantului de a indica, în cadrul cererii sale de chemare în

judecată, domiciliul ales al pârâtului ce locuiește în străinătate, în măsura în care este singurul domiciliu cunoscut, fiind de altfel domiciliul ales și indicat de pârât în cadrul altui proces având aceleași părți.”

Instanța de judecată consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 114¹ alin. 4 din Codul de procedură civilă, cu următorul cuprins: „*Dacă pârâtul locuiește în străinătate, președintele va putea fixa un termen mai îndelungat. Prin citație pârâtul va fi informat că are obligația de a-și alege domiciliul în România, unde urmează să i se facă toate comunicările privind procesul. În cazul în care pârâtul nu se conformează acestei obligații, comunicările se vor face prin scrisoare recomandată, recipisa de predare la poșta română a scrisorii, în cuprinsul*

căreia vor fi menționate actele ce se expediază, ținând loc de dovadă de îndeplinire a procedurii.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind accesul liber la justiție, deoarece „limitează dreptul reclamantului de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, având în vedere că nu i se permite să indice domiciliul ales, singurul cunoscut, al pârâtului, domiciliu care de altfel a fost indicat de către pârât în cadrul altui litigiu, având aceleași părți.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 114¹ alin. 4 din Codul de procedură civilă s-a pronunțat prin Decizia nr. 647 din 10 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 588 din 5 august 2008. Cu acel prilej, instanța de contencios constituțional a reținut că textul de lege criticat cuprinde dispoziții de procedură judiciară pe care legiuitorul este abilitat să le adopte, în condițiile prevăzute de art. 126 alin. (2) din Constituție, cu respectarea tuturor normelor și principiilor constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 114¹ alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Crina Izvernariu în Dosarul nr. 2.368/273/C/2006 al Curții de Apel Timișoara — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 697

din 5 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Zoltán Valentin	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Jean Marian Călinoiu în Dosarul nr. 7.553/62/2008 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ și de Societatea Comercială Holyland Company — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 7.021/30/2008 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 194D/2009 și nr. 235D/2009, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea dispune, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea Dosarului nr. 235D/2009 la Dosarul nr. 194D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 6 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 7.553/62/2008, și Încheierea din 9 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 7.021/30/2008, **Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ și Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Jean Marian Călinoiu și Societatea Comercială Holyland Company — S.R.L. din Timișoara în cauze comerciale având ca obiect ordonanțe președințiale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii excepției susțin că dispozițiile art. 581 din Codul de procedură civilă încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3), art. 4 alin. (2), art. 16, 18, 21 și 24, precum și prevederile art. 6 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 26 din Pactul internațional privind drepturile civile și politice.

Instanțele de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 581 din Codul de procedură civilă, cu următorul conținut: „(1) *Instanța va putea să ordone măsuri vremelnice în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care*

nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

(2) *Cererea de ordonanță președințială se va introduce la instanța competentă să se pronunțe asupra fondului dreptului.*

(3) *Ordonanța va putea fi dată și fără citirea părților și chiar atunci când există judecata asupra fondului. Judecata se face de urgență și cu precădere. Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordonanței se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.*

(4) *Ordonanța este vremelnică și executorie. Instanța va putea hotărî ca executarea să se facă fără somație sau fără trecerea unui termen.”*

Aceste texte de lege sunt raportate la prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul român, art. 4 alin. (2) privind egalitatea între cetățeni, art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, art. 18 referitoare la cetățenii străini și apatrizii, art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 privind dreptul la apărare, precum și la prevederile art. 6 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 26 din Pactul internațional privind drepturile civile și politice.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că instanța constituțională s-a pronunțat în numeroase cauze asupra constituționalității textului de lege criticat, acesta fiind raportat la aceleași prevederi din Constituție ca și cele invocate în cauza de față. Astfel, prin Decizia nr. 244 din 4 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 14 aprilie 2008, Curtea a statuat că prin procedura de urgență instituită de art. 581 din Codul de procedură civilă nu numai că nu se aduce vreo îngrădire dreptului oricărei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, ci, dimpotrivă, se creează o posibilitate în plus pentru cel vătămat într-un drept legitim de a se adresa justiției, prin cerere de ordonanță președințială, și aceasta în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluțiile deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru aceleași argumente nu sunt înfrânte nici prevederile art. 6 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și nici cele ale art. 26 din Pactul internațional privind drepturile civile și politice.

În fine, prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3), art. 4 alin. (2) și art. 18 nu au nicio semnificație pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Jean Marian Călinoiu în Dosarul nr. 7.553/62/2008 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrative și de Societatea Comercială Holyland Company — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 7.021/30/2008 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 698

din 5 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 456 și art. 460 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Zoltán Valentin	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 456 și art. 460 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială Complexul de Porci — S.A. din Brăila în Dosarul nr. 9.640/196/2008 al Judecătoriei Brăila — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 9.640/196/2008, **Judecătoria Brăila — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 456 și art. 460 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială Complexul de Porci — S.A. din Brăila într-o cauză civilă având ca obiect validare poprire.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că textele de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 41 și 42, deoarece obligă la prestarea unei munci forțate și neremunerate. De asemenea, autorul excepției consideră că sunt înfrântă și prevederile art. 16 din Constituție, în măsura în care „textele constituționale invocate privesc numai persoanele fizice și nu și cele juridice”.

Instanța de judecată apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră textul de lege criticat ca fiind constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 456 și 460 din Codul de procedură civilă, având următorul cuprins:

— Art. 456: „În termen de 15 zile de la comunicarea popririi, iar în cazul sumelor de bani datorate în viitor, de la scadența acestora, terțul poprit este obligat:

a) să consemneze suma de bani sau, după caz, să indisponibilizeze bunurile mobile corporale poprite și să trimită dovada executorului, în cazul popririi prevăzute la art. 453 alin. 1;

b) să plătească direct creditorului suma reținută și convenită acestuia, în cazul popririi prevăzute de art. 453 alin. 2. La cererea creditorului, suma îi va fi trimisă la domiciliul indicat sau, dacă este cazul, la reședința indicată, cheltuielile de trimitere fiind în sarcina debitorului.

Dacă sunt înființate mai multe popriri, terțul poprit va proceda potrivit alin. 1, comunicând, după caz, executorului ori creditorilor arătați la lit. a) și b) din același alineat numele și adresa celorlalți creditori, precum și sumele poprite de fiecare în parte.”;

— Art. 460: „Dacă terțul poprit nu-și mai îndeplinește obligațiile ce-i revin pentru efectuarea popririi, inclusiv în cazul în care, în loc să consemneze suma urmăribilă a liberat-o debitorului poprit, creditorul, debitorul sau organul de executare, în termen de 3 luni de la data când terțul poprit trebuia să consemneze sau să plătească suma urmăribilă, poate sesiza instanța de executare, în vederea validării popririi.”

Instanța va cita creditorul urmăritor, debitorul și terțul poprit și, dacă din probele administrate rezultă că terțul poprit datorează sume de bani debitorului, va da o hotărâre de validare a popririi prin care va obliga terțul poprit să plătească creditorului, în limita creanței, suma datorată debitorului, iar în caz contrar, va hotărî desființarea popririi. Terțul poprit, care, cu rea-credință a refuzat să-și îndeplinească obligațiile privind efectuarea popririi, va putea fi amendat, prin aceeași hotărâre, cu o sumă cuprinsă între 200 lei și 1.000 lei.

Dacă sumele sunt datorate periodic, poprirea se validează atât pentru sumele ajunse la scadență, cât și pentru cele care vor fi scadente în viitor, validarea producându-și efectele numai la data când sumele devin scadente.

După validarea popririi, terțul poprit va proceda, după caz, la consemnarea sau plata prevăzută la art. 456, în limita sumei determinate expres în hotărârea de validare. În caz de nerespectare a acestor obligații, executarea silită se va face împotriva terțului poprit, pe baza hotărârii de validare ce constituie titlu executoriu.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, art. 41 privind munca și protecția socială a muncii și ale art. 42 privind interzicerea muncii forțate.

Din analiza dispozițiilor de lege criticate rezultă că terțul poprit, persoană fizică sau juridică, nu prestează o muncă, ci efectuează o plată, în sensul că reține și virează sume de bani pentru un anume creditor.

În continuare, examinând argumentele invocate de autorul neavând nicio concludență pentru soluționarea excepției de excepției, Curtea constată că acestea nu sunt relevante, neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 456 și art. 460 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială Complexul de Porci — S.A. din Brăila în Dosarul nr. 9.640/196/2008 al Judecătoria Brăila — Secția civilă. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară

Luând în considerare faptul că dispozițiile în vigoare ale Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevăd accesul procurorilor și judecătorilor cu o vechime de cel puțin 6 ani în aceste funcții în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (DIICOT) și al Direcției Naționale Anticorupție (DNA) din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, indiferent de nivelul parchetului unde aceștia funcționează,

având în vedere că, începând din anul 2007, un număr mare de procurori care au activat în cadrul DIICOT și DNA, la data încetării activității în aceste structuri, revenind la posturile ocupate anterior, au solicitat recunoașterea gradelor profesionale specifice DIICOT și DNA, fără să fi parcurs procedurile de concurs în vederea obținerii acestora, iar Înalta Curte de Casație și Justiție a admis în mod constant asemenea cereri prin hotărâri irevocabile,

constatând că această practică judiciară a avut ca efect acordarea gradului profesional specific Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție pentru un număr de 350 de procurori care nu au parcurs procedurile de concurs prevăzute de lege pentru obținerea acestuia, dintre care unii funcționează la parchete de pe lângă judecătorii,

în scopul prevenirii pentru viitor a unor asemenea consecințe, care conduc la inechități profesionale și salariale între procurori care lucrează în cadrul acelorași parchete, fără a fi urmate procedurile de concurs pentru avansarea în grad profesional, situație ce trebuie reglementată de urgență, inechitățile fiind cu atât mai mari cu cât numărul procurorilor salariați cu coeficient maxim va crește, grevând bugetul de stat în mod inutil, fapt ce justifică situația extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La articolul 75, după alineatul (11) se introduce un nou alineat, alineatul (11'), cu următorul cuprins:

„(11') De la data revenirii la parchetul de unde provin sau la alt parchet unde au dreptul să funcționeze potrivit legii, procurorii

care au activat în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism își redobândesc gradul profesional de execuție și salarizarea corespunzătoare acestuia avute anterior sau pe cele dobândite ca urmare a promovării, în condițiile legii, în timpul desfășurării activității în cadrul acestei direcții.”

2. **La articolul 87, după alineatul (9) se introduce un nou alineat, alineatul (9¹), cu următorul cuprins:**

„(9¹) De la data revenirii la parchetul de unde provin sau la alt parchet unde au dreptul să funcționeze, potrivit legii, procurorii care au activat în cadrul Direcției Naționale Anticorupție își redobândesc gradul profesional de execuție și salarizarea corespunzătoare acestuia avute anterior sau pe cele dobândite ca urmare a promovării, în condițiile legii, în timpul desfășurării activității în cadrul direcției.”

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

p. Ministrul justiției și libertăților cetățenești,
Alina Mihaela Bica,
secretar de stat

p. Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Mariana Nedelcu,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 27 mai 2009.
Nr. 56.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ **privind unele măsuri în vederea implementării programului „Prima casă”**

Având în vedere:

- implementarea măsurilor anticriză inițiate de Guvernul României pentru susținerea sectoarelor economice prioritare;
 - deblocarea procesului de creditare și dinamizarea activității de construcții cu efecte asupra creșterii economice și asupra creării de noi locuri de muncă;
 - facilitarea accesului persoanelor fizice la achiziția de imobile pentru locuit în actualul context al crizei financiare și economice,
- întrucât toate aceste aspecte vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,
- în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — (1) Se aprobă programul „Prima casă” ca program guvernamental care are ca obiectiv facilitarea accesului persoanelor fizice la achiziția unei locuințe prin contractarea de credite.

(2) Beneficiarii programului „Prima casă” sunt persoane fizice care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență nu dețin în comun sau individual, împreună cu soții lor sau cu alte persoane, în proprietate o locuință, indiferent de modul în care a fost dobândită, și nici nu au în derulare un credit ipotecar.

(3) Prin derogare de la prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările ulterioare, Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să mandateze Fondul Național de Garantare a Creditelor pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii în vederea emiterii de garanții în numele și în contul statului în favoarea băncilor care acordă

credite persoanelor fizice pentru cumpărarea unei locuințe în cadrul programului „Prima casă”.

(4) Contractele prin care Fondul Național de Garantare a Creditelor pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii acordă garanțiile prevăzute la alin. (3) constituie titluri executorii.

(5) Plafonul anual al garanțiilor care pot fi emise potrivit alin. (3), condițiile de acordare a acestora și de eligibilitate a băncilor și a persoanelor fizice beneficiare ale programului „Prima casă”, precum și regulile de gestionare a garanțiilor se stabilesc prin norme aprobate prin hotărâre a Guvernului, în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(6) Între Ministerul Finanțelor Publice și Fondul Național de Garantare a Creditelor pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii se încheie o convenție prin care se stabilesc drepturile și obligațiile părților în derularea programului „Prima casă”.

(7) Asupra imobilelor achiziționate în cadrul programului „Prima casă” băncile instituie și reinnoiesc în favoarea statului român, reprezentat de Ministerul Finanțelor Publice, un drept de ipotecă de rangul I pe toată durata contractului de creditare, cu interdicția de vânzare a locuinței pe o perioadă de 5 ani.

(8) Creanțele rezultate din garanțiile acordate și plătite instituțiilor de credit în cadrul programului „Prima casă” sunt creanțe bugetare a căror recuperare prin executare silită se efectuează de Agenția Națională de Administrare Fiscală, conform procedurii reglementate de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(9) Valorificarea bunului care face obiectul contractului de garanție, în cadrul procedurii de executare silită prevăzute la alin. (8), se efectuează de către organele competente ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(10) Sumele încasate potrivit alin. (9) sunt venituri ale bugetului de stat.

(11) În titlul executoriu prevăzut la alin. (4) suma de plată va fi înscrisă în moneda națională.

Art. 2. — Dispozițiile art. 154 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sunt aplicabile și în cazurile în care executarea silită se face pentru stingerea creanțelor datorate bugetului de stat rezultate din executarea garanțiilor emise în numele și în contul statului în favoarea băncilor care acordă credite persoanelor fizice pentru cumpărarea unei locuințe în cadrul programului „Prima casă”.

Art. 3. — În cuprinsul Legii nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 681 din 29 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare, denumirea „Agenția Națională pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperative” se înlocuiește cu denumirea „Ministerul Întreprinderilor Mici și Mijlocii, Comerțului și Mediului de Afaceri”.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Pogea

Ministrul întreprinderilor mici și mijlocii, comerțului și mediului de afaceri,

Constantin Niță

București, 3 iunie 2009.

Nr. 60.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

— SECȚIILE UNITE —

DECIZIA Nr. 4
din 19 ianuarie 2009

Dosar nr. 24/2008

Sub președinția domnului profesor univ. dr. Nicolae Popa, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,

Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, s-au întrunit la data de 13 octombrie 2008 pentru a examina recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în legătură cu interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 374¹ din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost introduse prin Legea nr. 459/2006, raportate la prevederile art. 61 din Legea nr. 58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 53 din Legea nr. 59/1934 asupra cecului, cu modificările și completările ulterioare, referitor la investirea cu formulă executorie a cambiei, biletului la ordin și cecului.

Secțiile Unite au fost constituite cu respectarea dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 304/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind prezenți 88 de judecători din totalul de 117 aflați în funcție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procurorul Antoaneta Florea.

Reprezentanta procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, procurorul Antoaneta Florea, a susținut recursul în interesul legii, punând concluzii pentru admiterea acestuia, în sensul că, având caracter de titluri executorii potrivit legii, cambia, biletul la ordin și cecul nu trebuie investite cu formulă executorie pentru a fi puse în executare.

În vederea deliberării, a fost amânată pronunțarea la 10 noiembrie 2008 și apoi la 19 ianuarie 2009.

SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În practica instanțelor judecătorești s-a constatat că nu există un punct de vedere unitar în legătură cu interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 374¹ din Codul de procedură civilă, raportate la prevederile art. 61 din Legea nr. 58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 53 din Legea nr. 59/1934 asupra cecului, cu modificările și completările ulterioare, referitor la investirea cu formulă executorie a cambiei, biletului la ordin și cecului.

Astfel, unele instanțe au considerat că nu este necesară investirea cu formulă executorie a cambiei, biletului la ordin și cecului, cu motivarea că art. 374¹ din Codul de procedură civilă prevede, în mod expres, că „înscrisurile cărora legea le recunoaște caracterul de titlu executoriu sunt puse în executare fără investirea cu formulă executorie”.

Alte instanțe, dimpotrivă, s-au pronunțat în sensul că, pentru a fi puse în executare, aceste instrumente de plată, chiar dacă legea le recunoaște caracterul de titluri executorii, trebuie investite cu formula executorie prevăzută de art. 269 alin. 1 din Codul de procedură civilă.

În motivarea acestei soluții s-a reținut că punerea în executare a titlurilor comerciale de valoare din categoria cărora fac parte cambia, biletul la ordin și cecul este reglementată de norme speciale care, prin derogare de la prevederile art. 374¹ din Codul de procedură civilă, impun investirea acestora cu formulă executorie.

Aceste din urmă instanțe au interpretat și aplicat corect dispozițiile legii.

Problema de drept care se cere a fi soluționată prin recursul în interesul legii vizează interpretarea dispozițiilor susmenționate, în sensul aplicabilității sau neaplicabilității dispozițiilor art. 374¹ din Codul de procedură civilă, cambiei, biletului la ordin și cecului, care au valoare de titlu executoriu pentru capital și accesorii, conform art. 61 alin. 1 din Legea nr. 58/1934, cu modificările și completările ulterioare, respectiv art. 53 alin. 1 din Legea nr. 59/1934, cu modificările și completările ulterioare, și pune în discuție raportul dintre norma generală și norma specială în domeniul executării cambiale.

În conformitate cu prevederile art. 374¹ din Codul de procedură civilă, „înscrisurile cărora legea le recunoaște caracterul de titlu executoriu sunt puse în executare fără investirea cu formulă executorie”.

Potrivit art. 61 alin. 1 din Legea nr. 58/1934, cu modificările și completările ulterioare, „cambia are valoare de titlu executoriu pentru capital și accesorii stabilite conform art. 53, 54 și 57”, iar prin alin. 3 al aceluiași articol se atribuie judecătoriei competența pentru a investi cambia cu formulă executorie.

Prin art. 106 alin. 1 din aceeași lege se stipulează că „sunt aplicabile biletului la ordin, în măsura în care nu sunt incompatibile cu natura acestui titlu dispozițiunile relative la cambie”.

În ceea ce privește cecul, în art. 53 alin. 1 din Legea nr. 59/1934, cu modificările și completările ulterioare, se arată că acesta „are valoare de titlu executoriu pentru capital și accesorii stabilite conform art. 48 și 49”, iar potrivit alin. 3 al

aceluiași articol „competentă pentru a investi cecul cu formulă executorie este judecătorul”.

Dreptul cambial a constituit un sistem propriu, solemn și formal, atât pentru formarea cambiei, biletului la ordin sau cecului, cât și în ceea ce privește realizarea creanței cambiale, iar autonomia sa este manifestă atât în sfera lui de aplicare, cât și în prioritatea și exclusivitatea incidenței sale față de dreptul comun, în speță Codul de procedură civilă.

Normele legale relative la realizarea drepturilor cambiale constituie un regim de o rigoare desăvârșită.

Regimul special, derogatoriu de reglementare a procedurii execuționale cambiale este justificat și de calitatea cambiei, biletului la ordin și cecului de a fi instrumente de plată cu monedă scripturală, calificare ce impune un regim juridic de mare rigurozitate.

Măsurile procedurale de judecată și de executare luate de legiuitor pentru asigurarea îndeplinirii obligațiilor comerciale sunt mult mai stricte în dreptul cambial, pentru a duce mai rapid și mai sigur la realizarea drepturilor izvorând din titlu.

Titlurile de credit la ordin (cambia, biletul la ordin și cecul), prin specificitatea lor, au amplificat caracteristica de încorporare a dreptului în titlu, astfel încât titlul formează o unitate cu însuși dreptul încorporat, fiind supuse, ca atare, unor forme și reguli speciale, simple și operative, de constituire, circulație și valorificare, iar forța lor executorie este un element substanțial, nu procesual, fiind de esența acestor titluri, cum sunt și celelalte elemente necesare constituirii lor.

Procedura de executare cambială, instituită prin legile nr. 58/1934, cu modificările și completările ulterioare, și nr. 59/1934, cu modificările și completările ulterioare, impunea condiția prealabilă a investirii cu formulă executorie a cambiei, biletului la ordin sau cecului, păstrată și de reglementările actualmente aplicabile.

Legiuitorul a considerat utilă investirea cambiei, biletului la ordin sau cecului cu formulă executorie, deși aceste înscrisuri cambiale au valoare de titluri executorii, pentru a se da posibilitatea judecătorului să examineze îndeplinirea condițiilor formale de validitate a acestora.

Numai prin investirea cu formulă executorie, cambia, biletul la ordin și cecul devin efectiv titluri executorii pentru suma înscrisă pe ele și pentru accesoriile determinate conform dispozițiilor legale ce au fost menționate.

Așadar, deși legea recunoaște valoare de titlu executoriu respectivelor instrumente de plată, punerea lor în executare este condiționată de aplicarea formulei executorii.

A considera altfel înseamnă a nesocoti voința legiuitorului care, în cuprinsul aceluiași text (art. 61 din Legea nr. 58/1934, cu modificările și completările ulterioare, art. 53 din Legea nr. 59/1934, cu modificările și completările ulterioare), stabilește valoarea de titlu executoriu a cambiei, biletului la ordin, respectiv a cecului, dar totodată se referă și la cerința investirii cu formulă executorie a acestor titluri de credit de către instanța competentă.

Rezultă că investirea cu formulă executorie a cambiei, a biletului la ordin sau a cecului, formând obiectul de reglementare a unor norme speciale, nu poate fi supusă reglementării

cuprinse în norma generală, reprezentată de art. 374¹ din Codul de procedură civilă, întrucât este o etapă în cadrul procedurii execuționale cambiale care trebuie privită ca un tot unitar, nefiind posibil ca această etapă să fie supusă regulilor de drept comun, iar restul etapelor acestei proceduri să se realizeze conform reglementărilor speciale cuprinse în menționatele legi.

Caracterul exclusivist, derogatoriu și special al dreptului cambial față de dreptul comun, în speță art. 374¹ din Codul de procedură civilă, impune aplicarea principiului *specialia generalibus derogant*, având în vedere că prioritatea incidenței dreptului cambial este strict condiționată de îndeplinirea unor formalități specifice pentru valorificarea titlurilor de credit și că executarea cambială constituie un sistem executor unitar,

propriu dreptului cambial, între condițiile și formalitățile acesteia figurând și învestirea cu formulă executorie în instanță.

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 329 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se stabili că dispozițiile art. 374¹ din Codul de procedură civilă, raportate la art. 61 din Legea nr. 58/1934, cu modificările și completările ulterioare, și, respectiv, la art. 53 din Legea nr. 59/1934, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează în sensul că, deși au caracter de titluri executorii potrivit legii, biletul la ordin, cambial și cecul se învestesc cu formulă executorie pentru a fi puse în executare.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECID:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și stabilesc:

Dispozițiile art. 374¹ din Codul de procedură civilă, raportate la art. 61 din Legea nr. 58/1934, cu modificările și completările ulterioare, și, respectiv, la art. 53 din Legea nr. 59/1934, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează în sensul că biletul la ordin, cambial și cecul se învestesc cu formulă executorie pentru a fi puse în executare.

Obligatorie, potrivit art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 19 ianuarie 2009.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
prov. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Prim-magistrat-asistent,
Adriana Daniela White

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

